

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1143. Usque Ad Annum 1176

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90118014

§. 57. Alexander Papa in Francia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66377)

Sæcul. XII.
A.C. 1162.

*Boll. to. I.
Maj. Eph.
p. 8.*

*to. 10. Conc.
p. 1186.*

*Helm.
Chron.
Slav. I.
c. 91.*

*Act. ap.
Baron.*

Quo pacto hæc corpora Mediolanum pervenerint, quis perspiciat? nec ulla de eis usque ad hanc inventionem mentio occurrit. Ut ut vero res se habeat, Fridericus Imperator ea donavit Rainoldo, Archiepiscopo Coloniensi, Cancellario suo, se in hoc bello comitanti, cujus consilia maximi faciebat. Archiepiscopus Clericos populumque suum hujus rei certiores fecit, data epistola, in qua dicit, se ad eos etiam afferre corpora S. Naboris & S. Felicis, Martyrum Mediolanensium, quos Ecclesia die duodecima Julii colit. Colonia vero vigesima tertia ejusdem mensis Translatio trium Regum, quos exinde populus semper honore publico profecutus est, celebratur. Quin etiam iisdem nomina Casparus, Balthazarus & Melchior imposita sunt, atque Petrus Comestor, illius circiter ætatis Scriptor, hæc in sua Historia Scholastica refert tanquam ipsorum nomina latina, jungitque alia, quæ eorumdem vocabula Græca Hebræaque fuisse dicit. Ceterum Fridericus Imperator, prostratis Mediolanensibus, nominis sui terrore orbem implevit.

§. LVII.

Alexander Papa in Francia.

Anno superiore millesimo centesimo sexagesimo primo, Pontificatus sui secundo,

secundo, Alexander Papa Romam re-
 versus, tumultuantibus Schismaticis,
 diu ibi degere non potuit. Nam maxima
 erat Familiæ Octaviani potentia, & Im-
 perator, eum tuendo, Romanorum
 animos sibi conciliare satagebat. Ale-
 xander ergo, populi precibus cedens,
 in Campaniam, ubi Regis Siciliae præ-
 sidio utebatur, rediit, & quia Germani
 majorem Patrimonii S. Petri partem oc-
 cupaverant, itinere maritimo in Fran-
 ciam pergere decrevit. Nam Schismaticis
 vias omnes obsidentibus, Alexandrum
 adeuntes capientibus, spoliantibus, &
 in carceres detrudentibus, salva digni-
 tate in Italia permanere non poterat.
 Quare Julio Cardinale, Episcopo Præ-
 nestino, Romæ Vicario suo constituto,
 & præscripta Regiminis forma, cum
 Cardinalibus Tarracinam se contulit, ubi
 quatuor triremes Regis Siciliae, rebus
 omnibus strenue instructas, habuit, quibus
 conscensis, cum omnibus suis in Festo
 S. Agnetis vigesima prima Januarii anno
 millesimo centesimo sexagesimo secundo
 Genuam appulit. Ibi honorifice ex-
 ceptus & cultus, licet id Fridericus Im-
 perator fieri vetuisset, in Dominica Pas-
 sionis, die vigesima quinta Martii, iterum
 mari se committit. Sabbato sequenti,
 fluctibus periculose intumescens, apud
 quamdam Insulam anchoras jacere

Sæcul. XII.
 A. C. 1162.

Hist. Eccles. Tom. XVII. Dd com-

Sæcul. XII. A. C. 1162. compulsus, in ea Festum Paschæ celebra-
vit, & Feria IV. undecima Aprilis Magalo-
nam pervenit. Cum vero istud oppi-
dum in Insula situm ad hospites super-
venientes recipiendos arctum nimis
videretur, & Papam magna Antistitum
multitudo extra Insulam pio affectu
præstolaretur, ad urbem Montis Pessu-
lani jam tunc populosissimam navigavit.

Intravit urbem Alexander cultu
Pontificio fulgens, & equo albo vectus,
quem vix ob maximam frequentiam po-
pulorum pedes ejus osculari gestientium,
conscendere potuit. Montis Pessulani
vero Dominus cum Ditionis suæ Baroni-
bus equitanti occurrit, & stratoris
officium per milliarium exhibuit. Ita
cum pompa magna procedenti & viris
nobilibus, qui pedibus sequebantur, sti-
pato Pontifici obvium se se intulit cum co-
pioso comitatu quidam Saracenorum Prin-
ceps, fixisque coram eo genibus & in-
clinato capite pedes osculatus, tanquam
Christianorum Deum adoravit. Tum
etiam interprete adhibito, lingua patria,
nomine Regis, Domini sui, Papam salu-
tavit. Respondit ille benigne, & Lega-
tum ad pedes suos inter primæ nobili-
tatis viros confidere jussit, omnibus,
qui ea conspiciebant, stupentibus, &
illud ex Psalmo memorantibus: *Et ado-
rabunt*

Ps. 71. 11.

rabunt eum omnes Reges terræ, omnes gentes servient ei. S. Ægydii Comes quoque, & Vicecomitissa Narbonensis, pompæ augendæ causa, ad Pontificem accesserunt.

Sæcul. XII.
A.C. 1162.

Archiepiscopi quatuor Montispeffuli adfuere, videlicet Senonensis, Turo-
nensis, Aquensis, & Narbonensis, qui
ibi Papa manus imponente consecratus
est. Præterea advenerant Episcopi sex,
Antisiodorensis, Fani S. Maclovii, Ni-
vernensis, Teruanensis, Magalonicus,
& Telonienis, quibus Præsulibus, numero
decem præsentibus, Alexander in Festo
Ascensionis die decima septima Maji Ex-
communicationis censuram contra Octa-
vianum & complices publice confirma-
vit. Id enim testatum facit in epistola
ad Omnibonum Episcopum Veronensem
eadem die data, subjungitque: *Legatos
nostros Henricum & Guilielmum Cardi-
nales, tum etiam Episcopos Ehroicensem
& Bajocensem, Regis Angliæ Legatos,
& Archiepiscopos Bituricensem & Re-
mensensem expectamus, Deumque brevi pa-
cem Ecclesiæ suæ donaturum esse speramus.*

Alex. ep. 32.
p. 1313.
to 10 Conc.
p. 1410.

Ibid. p. 1367.

Ubi Rex Ludovicus junior inaudit, Alexandrum Papam Montispeffulum venisse, ad eum misit Theobaldum Abbatem S. Germani de pratis, & ex Clericis

D d 2

Curia

Sæcul. XII.
A. C. 1162.

Duchesne
tom. 4. p. 416.
424.

App. 2. ep.
33. 37.

ep. Joan.
Saresb.
ep. 49.

Curia suæ aliquem, quos Papa frigido vultu excepit. Inde offensum Regem pœnitentia subiit, quod Alexandrum Papam agnovisset, idque per Manassem Episcopum Aurelianensem Henrico Comiti Trecensi, ad Fridericum Imperatorem proficiscenti, significari iussit. Haud diu post Papa ad Regem Ludovicum Henricum Archiepiscopum Remensem, hujus Principis fratrem cum Episcopis Lingonensi, & Silvanectensi, ac Abbate Grandisilvæ Ordinis Cisterciensis misit. Quod ex ejus Epistolis, ultima die Aprilis datis, discimus.

§. LVIII.

S. Thomas Cantuariensis.

Montispeffuli versabatur Alexander Papa, cum Nuncios Thomæ, novi Archiepiscopi Cantuariensis, Pallium pœnitentis, recepit. Jam plus integro anno effluxerat, ex quo Theobaldus Archiepiscopus, lento morbo tandem consumptus, obdormiverat in Domino. Is haud multo ante obitum suum omnes perverfas consuetudines, quæ suo tempore in Ecclesiam Archiepiscopalem irreperant, abolere animo constituerat, jamque subsidium secundo Ecclesiis ab Archidiacono imperatum sustulerat. Sed ubi extrema